

HEJ ALLA INDIANINTRESSERADE **Indianklubbsnoteringar nr 17, 2011**

ansvarig utgivare: Bertil Thörn

MEDLEMSANTALET

Som ni kan se på hemsidan www.indianklubben.org så har antalet medlemmar nu ökat med ytterligare en, till 179. Det är alltså tre flera än förra året och det är glädjande, samtidigt som det stärker tidningskassan ytterligare något. En av de nytilkomna är en återvändare. Stefan Liljekvist, i Tyringe, här nere i Skåne, har varit med tidigare, men gjort ett litet uppehåll under några år, för att nu ha känt suget igen. Därför säger vi välkommen tillbaka Stefan! Förutom Stefan är de övriga nytilkomna, sedan jag senast uppmärksammade några namn: Susanne Wickström, i Värnamo, Carsten Lennartz, Löddeköpinge, Lars-Göran Bergström, Södertälje och Bo Sörensson, Malmö. Vi hälsar också er alla hjärtligt välkomna.

Dessutom finns det faktiskt ytterligare någon eller några som har visat intresse och kanske även betalar in sin avgift så småningom. Det här känns naturligtvis bra på alla sätt och vis. Vi börjar flyta upp mot ytan igen, även om det fortfarande är en bit kvar.

HEMSIDAN

Sedan föregående informationsutskick har det inte hänt så mycket på hemsidan. Jag har huvudsakligen kämpat med att få till ett par olika bildspel, som ni nu hittar på fliken "böcker / filmer". Problemet har varit att förstå vilka typer av filformat som dels medlemmarnas datorer kan öppna, men också vilka filformat som vår programvara (XARA Web Designer 7 Premium) kan hantera. Det har inte varit helt lätt och jag vet fortfarande inte om det här fungerar hos er. Speciella problem har det varit för några som har Mac-datorer, det vet jag. Och någon med PC har haft ljud men inte bild. Det senaste jag har gjort är att ändra tillbaka filformatet för bildspelet om Amerikansk natur från AVI till WMV, det format som de flesta som kör Windows borde kunna se.

För tillfället gör jag inte mera än så åt dessa filmer. Men har ni synpunkter eller hjälp att komma med, så blir jag glad om ni hör av er. Jag måste nu i stället börja ägna tid åt att få material till vår tidnings höstnummer klart. Så hemsidan får vila en tid.

Dock har jag gjort ett litet tillägg på hemsidan. Ett tillägg som kan vara till nytta för er som ska ut och resa. På fliken "resor" har jag nämligen lagt in en länk, i form av ett dollartecken, som ni kan klicka på. Då kommer ni till FOREX BANK och deras valutaomvandlare. Här kan ni se vad ni får betala just nu, när ni ska köpa utländsk valuta. Dagens valutakurser uppdateras omkring klockan 11 varje dag. Samtliga fyra skandinaviska valutor kan användas för att omvandla till i princip alla jordens valutor. Det utnyttjar ni genom att ni markerar ert lands flagga, som finns i övre högra hörnet av valutaomvandlaren.

RESOR OCH VALUTA

Beträffande vår medlemsresa till de Nordöstra skogslanden, nästa höst, så är vi i en viss stilleståndsfas just nu. Vi väntar på offertsvår från våra samarbetspartners och det dröjer kanske ytterligare en liten tid innan vi har alla sifferuppgifter för att kunna börja vårt kalkylarbete. Under tiden händer alltså inte så mycket annat. Samtidigt funderar vi mycket över vad den valutaoro som drabbat världen kan innebära för oss.

Vi vet ju av erfarenhet att den svenska kronan, som är en mycket liten valuta i världen, alltid tar stryk när det blir oro. Men just nu verkar det inte som att man kan utläsa någon egentlig trend. Visserligen sker det stora svängningar nästan varje dag. Men det går faktiskt både upp och ner, så någon riktig uppfattning om vart vi är på väg är svårt att se. Dock har en klar försämring skett sedan i våras, då vi rörde oss kring nivån 6:30 (SEK/US\$), till att nu snarast pendla kring 6:70 - 6:80 (även om det just i går gick ner till 6:64, för att sedan hoppa upp till 6:74 i dag igen). Men än är det långt kvar tills vi ska åka, så vi får följa utvecklingen och se. Nu har ni i alla fall ett verktyg, i form av den valutaomvandlare jag lade upp på hemsidan, där ni själva kan följa med och se hur det utvecklar sig dag för dag.

SVAREN PÅ FÖRRA OMGÅNGENS FRÅGOR (frågeomgång 14)

Det var Eva-Britt Karlsson, i Uppsala, som var den som först löste uppgifterna den här gången. Grattis Eva-Britt. Här är hennes rätta svar.

1. I vilken amerikansk stat hittar vi indianstammar som Nisenan, Patwin och Konkow

Svar: Californien

2. Vilket är det största indianreservatet i USA ?

Svar: Navajo Indian Reservation

3. I vilken stam levde och verkade den välkände medicinmannen Frank Fools Crow ?

Svar: Sioux/ Oglala Lakota

4. Vilken cheyenneledare var det som dog i striden vid Summit Springs, Colorado och när inträffade den drabbningen ?

Svar: Tall Bull, 11 juli, 1869

5. Chief Ouray, vilken indianstam kom han från?

Svar: Uncompahgre-bandet av Ute-stammen

NYA FRÅGOR (frågeomgång 15)

Här kommer nya frågor.

1. Vad är "The Midnight Stronghearts" ?

2. Inom vilken nuvarande delstats gränser hittar vi äldre indianstammar som Jumano, Karankawa och Atakapa ?

3. Från vilken pueblo kom den berömda krukmakerskan Maria Martinez ?

4. I navajoindeanernas religiösa föreställningsvärld omringas deras land av fyra heliga berg. Vad heter dessa berg på dagens kartor ?

5. I vilken indianstam hörde en hövding som gick under namnet Chief Coeehajo hemma ?

SE EN FILM OM ETT CHOCTAW TRADITIONELLT BRÖLLOP

Genom att klicka på Internetlänken nedan kommer ni till en sida av tidningen INDIAN COUNTRY TODAY, där ni kan uppleva en kort film om hur ett traditionellt choctawbröllop gick till. Sätt på era högtalare och bli en deltagare i bröllopet. Här får ni också höra choctawspråket talas. Filmen tar 12 minuter. Så här presenteras den i tidningen:

During the National Museum of the American Indian's (NMAI) [Choctaw Days](#), the venerable museum showcased a traditional Choctaw wedding ceremony. This reenactment was performed in play format at NMAI's theater, with legendary Choctaw storyteller Tim Tingle narrating.

As we gear up for the Choctaw Nation of Oklahoma's big Labor Day Festival, coming on September 1st, we thought we'd share this awesome video with you. Enjoy!

<http://indiancountrytodaymedianetwork.com/2011/08/watch-a-traditional-choctaw-wedding-ceremony-at-the-national-museum-of-the-american-indian/>

NYA BÖCKER AV INTRESSE

För oss indiankrigshistoriker har det kommit ytterligare intressanta böcker. Det är först och främst Arthur H. Clark Company, som numera ingår i University of Oklahoma Press, som har släppt ytterligare ett par tunga tegelstenar i sin serie "Frontier Military Series". Den första tror jag att vi redan har omnämnt tidigare, nämligen: ***Red Cloud's War; The Bozeman Trail 1866 - 1868***, av John D. McDermott, omfattande hela 651 sidor fördelade på två volymer. Den andra är en liknande bamse med titeln: ***Hancock's War; Conflict on the Southern Plains***, av William Y. Chalfant. Också den alltså en tegelsten på 540 sidor, som beskriver de militära manövrerna på de mellersta slätterna under 1867 - 68. Här ett utdrag av förlagets egen presentation:

When General Winfield Scott Hancock led a military expedition across Kansas, Colorado, and Nebraska in 1867, his purpose was a show of force that would curtail Indian raiding sparked by the Sand Creek massacre of 1864. But the havoc he that his troops wrought on the plains served only to further incite the tribes and inflame passions on both sides, disrupting U.S.-Indian relations for more than a decade.

William Y. Chalfant has devoted years of research to produce a detailed narrative covering the entire scope of Hancock's "Expedition for the Plains." This first thorough scholarly history of the ill-conceived expedition offers an unequivocal evaluation of military strategies and a culturally sensitive interpretation of Indian motivations and reactions.

Chalfant explores the vastly different ways of life that separated the Cheyennes and U.S. policymakers, and argues that neither side was willing or able to understand the needs of the other. He shows how Hancock's efforts were counterproductive, brought untold misery to Indians and whites alike, and led to the wars of 1868.

One of the most significant Indian campaigns in American history, Hancock's War is in many ways a microcosm of all the wars between Indians and whites on the high plains. Chalfant's sweeping narrative forms the definitive history of a questionable enterprise.

Det här är naturligtvis inga lättlästa böcker. Men vill man ha en heltäckande bild, utvärderad och framställd av verkligt proffsiga historiker, så är det här sådana standardverk som man bör satsa på.

Nästa verk av betydande intresse, åtminstone för en historiker och kalenderbitare som jag, är ytterligare en utgåva från Arthur H. Clark Company. Här avses boken: **Great Sioux War Orders of Battle; How the United States Army Waged War on the Northern Plains, 1876 - 1877**, skriven av historikern Paul L. Hedren. Om de två föregående mera är traditionella beskrivningar av historiska krigsförlopp, så är det här snarare ett uppslagsverk och en katalog över de militära enheter som var involverade i de omfattande striderna på de norra prärierna under den här perioden. Här beskrivs i detalj de olika militärdistrikten, hur de leddes, var bemannade och utrustade. Vilka regementen som var utplacerade var, deras bemanning i antal officerare, underofficerare och manskap, hur de var beväpnade, vilken fysisk och psykisk standard de olika förbanden hade och hur de skötte sig under de 27 större och mindre drabbningar, som Hedren menar ingår i den här krigshistorien. Alltså inget som den med ett mera allmänintresse gnuggar händerna åt. Men ändå ett verk som är viktigt för att förstå hur och varför kriget utvecklades som det gjorde. Vad man nu skulle önska sig är motsvarande inventering av truppernas indianska motståndare, hur deras numerär såg ut, vilka deras ledare var, varifrån de kom och hur de förflyttade sig, deras beväpning och, inte minst, vad deras motivation var och vilka strategier de utnyttjade sig av. Där ligger säkert också mycket av svaret på hur det kunde komma sig, att indianerna gång efter annan lyckades tillfoga armén svidande nederlag, som vid Powder River, vid Rosebud och inte minst vid Little Bighorn, men hur de ändå till slut stod där som krigets förlorare.

För att sedan riktigt gräva ner sig i statistik, så uppmärksammar jag slutligen ytterligare ett verk som alldeles nyligen har anlant, nämligen: **Military Register of Custer's Last Command**, av Roger L. Williams. Det här är 400 sidor med enbart material som det nog bara är siffernissar som jag som lägger pengar på. Det är nämligen den - i varje fall hittills - troligen mest omfattande och kompletta förteckningen över alla soldater som ingick i det Sjunde Kavalleriregementet vid tiden för slaget vid Little Bighorn. Att det här är ett verk enbart för det riktigt tokiga specialisterna understryks också av att boken bara tryckts upp i 500 exemplar! Så här presenterar förlaget sin utgåva:

With so much written about the actual battle at the Little Bighorn on June 25, 1876, Roger L. Williams has now compiled a wealth of data concerning the men of the 7th Cavalry at the time of the engagement. *Military Register of Custer's Last Command* presents for the first time the complete military history of every enlisted man on the regimental rolls, with particular attention devoted to the well-known campaigns from the Washita to Wounded Knee.

Williams has culled a vast amount of primary-source material, much of it never before published, to shed new light on Custer's forces and provide previously unknown names for several troopers. As a reference for future historians, the book includes for the first time the 400-plus pension-file and personal-file numbers for Custer's troops. The volume also offers new information on Custer himself and on the civilian mule-packers and American Indian scouts who accompanied the expedition.

As the first in-depth analysis of the statistics related to the battle, *Military Register of Custer's Last Command* is the most extensive work available on the 7th Cavalry. With its

exhaustive bibliography, it will stand as a definitive resource for historians and enthusiasts and a tribute to all enlisted soldiers on the western frontier.

När den här boken väl har analyserats lite närmare, ska jag ta itu med att färdigställa den E-bok om slaget vid Little Bighorn, som redan ligger upplagd på hemsidan i form av ett kort litet smakprov. Tanken är att jag då ska skriva färdigt även den avslutande delen och sedan lägga upp det kompletta verket. Men det lär nog dröja ett tag innan jag kommit så långt.

SANTA FE INDIAN MARKET

Just när ni får det här slår Santa Fe Indian Market upp sina portar för i år. Något man naturligtvis skulle önska sig att få besöka.

What black ash and sweetgrass can do for you: **Theresa Secord, Penobscot** holds one of her award-winning baskets.

The third week in August always brings a whirlwind of parties, exhibitions, screenings, concerts, fashion shows and clothing contests to Santa Fe, as well as a good bit of general revelry, all of it leading up to the main event: the Santa Fe Indian Market (SFIM). The 90th annual edition of this two-day market, starting on Saturday, August 20, will feature more than 1,100 artists and draw some 100,000 visitors—artists and art fans, yes, as well as filmmakers (for the Native Cinema Showcase, a film festival) and skateboarders (for Skateploitation III, a competition sponsored by Apache Skateboards). A market that had humble beginnings in the 1920s at the Museum of New Mexico—it was a component of the Santa Fe Fiesta, which it now dwarfs—is now a worldwide celebration of all things Native run by the Southwestern Association of Indian Artists (SWAIA), and collectors have been known to sit outside their favorite artist's booth all night to ensure they have first choice of the newest works.

MERA OM BLACK BIRDS SKINNSKJORTA

Ett klipp från tidningen *True West Magazine*

vars innehåll ni kan se via den här Internetlänken: <http://www.truewestmagazine.com/jcontent/>

Tipset kom från Rolf Bejgarn, i Farsta (tack Rolf)

Plains Indian Shirt Sets New World Record

A ceremonial shirt worn by a Plains Indian warrior and Wild West show Indian drove an arrow into collectors' hearts.

Written by Meghan Saar

Published on July 28, 2011

"I felt like crying, for the sacred hoop was broken and scattered.

The life of the people was in the hoop, and what are many little lives if the life of those lives be gone?"

Those were not Chief Black Bird's words, but they may very well have been. They were expressed by Black Elk, a fellow Lakota who would also grab at his chance to improve the lives of the people by

accepting Buffalo Bill's 1886 offer to appear in a

Wild West show. Black Bird would himself appear in an overseas show under the famous showman, in 1903, but first, he struck out with Fred T. Cummins's Indian Congress. Photographs document his presence at the Indian Congress for the 1899 exposition in Omaha, Nebraska.

By then, Black Bird had likely realized his way of life was over. His name appears in the Crazy Horse Surrender ledger in May 1877, indicating he had participated in the Great Sioux War. Around 1880, he was listed on the Red Cloud Agency census at Pine Ridge, South Dakota, as #240 Black Bird. In November of that year, his "X" was marked along those of other leading Oglala Sioux, including Chief Red Cloud's, to grant permission for railroad passage through the sacred Black Hills. And his people had cast their dying gasp to regain their culture at Wounded Knee in December 1890. In the 1890s, faced with a monthly wage of \$10 on the reservation, versus the \$25 starting pay (sometimes going as high as \$125) Black Bird could make with a Wild West show, his decision to leave likely made the best sense to him. Instead of breaking his back digging ditches, he'd perform on horseback.

Show Indians, known as *oskate wicasas*, also made money posing for photographers, which Black Bird and his daughter, Womboli, did while they toured with Cummins's Indian Congress at Coney Island in 1903. They sat for the sake of Adolph A. Weinman, a sculptor who had been commissioned to create an Indian statue for the 1904 exposition in St. Louis. Weinman excitedly reported: "I had long been wanting to do some Indian subjects.... I went into this work with boundless enthusiasm and utter disregard of cost. I looked up all possible sources of information on the manners, customs and costumes of the various tribes of the North American Indian." With his "utter disregard of cost," he may very literally have bought the shirt off of Black Bird's back.

That's my theory, at least, because Black Bird's shirt ends up in the collection of two Westport, Connecticut, residents: etiquette maven Amy Vanderbilt, who sold it in 1960 to Western artist Ed Vebell; he sold it in 2007. I have a strong suspicion that it ended up in Westport through this direct connection Weinman had with Black Bird.

You see, Weinman had a close friend in another Westport resident, James Earle Fraser. Both sculptors studied together at the École des Beaux-Arts in Paris. Their love of metallic arts stemmed from their shared mentor, Augustus Saint-Gaudens; Fraser would end up designing the 1913 buffalo nickel, while Weinman created the mercury dime and walking liberty half-dollar in 1916. Three years later, Fraser was the first recipient of the J. Sanford Saltus Award, given in recognition of metal artisan achievement, an award Weinman designed (he earned the medal the following year). They also

worked together on statuary commissions for building projects such as the Missouri State Capitol and the National Archives Building.

Yet Fraser was truly the more connected of the two when it came to Lakota culture. From his 1876 birth year, he had followed his rail engineer father around the West. His years in the Dakota Territory were actually what got Fraser in Paris in the first place. His family had moved to Chicago in 1890, the same year that the Lakota suffered a death blow at Wounded Knee. Fraser apprenticed under sculptor Richard Bock, who was preparing for the city's 1893 exposition. When Fraser walked around that show, he saw works such as Cyrus E. Dallin's *Chief at Sunrise*, showing Indians in their glory. Growing up with the Sioux, he understood the depths to which they had fallen. The 17 year old cast, a model of *End of Trail* in 1894, which got him a ticket to Paris; in 1915, he won the gold at the San Francisco exposition for the finished sculpture that showed a slouching Plains Indian on his equally crestfallen horse.

In his later years, while living at the Westport home he had purchased in 1913 with the proceeds from his buffalo nickel, Fraser recalled sleeping under buffalo robes as a boy: "On one the sun was painted with its rays extending to the edges; on another the moon and stars, all in beautiful and appropriate colours and fine design. I have looked through museums in vain to find the equal of those paintings."

Perhaps hearing Fraser express a similar sentiment to him, Weinman gave his friend a piece of his homeland he had been seeking since he was a boy.

The Chief Black Bird ceremonial shirt set a new record for the highest auction price paid for Indian Art. On May 18, 2011, the hammer went down at Sotheby's New York for \$2.3 million, beating out the previous record of \$1.9 million for a Tlingit war helmet that sold at Fairfield Auction in Newton, Connecticut.

NÄSTA NUMMER AV MEDLEMSTIDNINGEN

Jag har varskott om det förut, men nu står det nog tämligen klart, att nästa nummer av vår medlemstidning knappast hinner komma ut i tid. Hälften återstår fortfarande att skriva och sedan ska tryckaren ha sin tid. Hoppas ni har overseende med det.

Ni får dessutom naturligtvis gärna hjälpa till med material till tidningen. Artiklar om Österns skogsindianer vore välkomna, då det är dessa vi ska fokusera på under vår nästa resa. Ett område där jag själv inte är lika hemmastadd, som jag är med präriens indianer. Men allt material är lika välkommet.

TIDEN GÅR...

Mörkret kommer nu allt tidigare om kvällarna. Päron och plommon börjar mogna. Gräset växer i blötan, så att man knappast hinner springa undan. Men HIF ångar på mot det allsvenska guldet och mot Europa League (kanske?). Får se hur långt det räcker. Till dess önskar jag en fortsatt trevlig sommaravslutning, även om det finns indikationer som tyder på att det kan bli blött. Undrar vad energibolagen nu ska skylla på för att kunna höja elpriserna i höst? Brist på vatten i vattenmagasinen lär väl bli alltför genomskinligt...

Bertil Thörn